

[Ole Espersen.]

eller 1972, men for 10–15 år siden, og som i høj grad har båret frugt. Konkursloven er formentlig noget af det mest udviklede, der findes inden for lovgivningen; ikke desto mindre er det lykkedes for udvalget og justitsministeriet at finde frem til sådanne sproglige formuleringer og opstillinger af lovforslaget, at jeg næsten vil sige, hvem som helst kan læse det, der står, og forstå det, der siges i paragraferne. Det er en ganske stor præstation, og det er væsentligt at fremhæve i en tid, hvor man i øvrigt relativt ukritisk og uden at tage hensyn til den ændring, der er sket, fortsat bliver ved med blot at kritisere justitsministeriets og andre ministeriers lovforslag og lovgivningen i det hele taget for mangel på forståelighed. Der er virkelig sket en ganske grundig ændring i holdningen og i den måde, hvorpå man udformer disse lovforslag, en ændring, som naturligvis er til gavn for befolkningen som helhed, og som altså er et udtryk for, at det, man kalder administrationens lovjunglesprog, ikke længere findes, at der for længst er taget fat på disse problemer.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg synes først, man kunne spørge, om der overhovedet er behov for at lave en helt ny konkurslov, og dér må man sige, at det ikke er et tilstrækkeligt argument, at den pågældende lov er fra 1872. Men jeg vil bestemt ikke udelukke, at der kan være behov for at se på problemerne i konkursloven og se på dem netop i sammenhæng, for vi har et par gange været inde på særskilte områder inden for konkursloven, nemlig konkursordnen og betalingsstandsningensinstitutet, som vi behandlede sidste år. Der kunne nok være behov for, at vi vurderede disse problemer i en større sammenhæng, end vi gjorde i disse to situationer.

Jeg vil gerne støtte forslaget mål: at få en effektivisering af bobehandlingen. Det er jo meningen, at skifteretten skal fungere som kontrolorgan, men jeg mener, det er rigtigt at give større kompetence til den person, der nu bliver valgt af kreditorerne, en større kompetence til denne person uden for skifteretten til at forestå afviklingen. Det er netop det væsentligste ved forslaget, at man vil prøve at gøre selve afviklingen mere smidig, mere fleksibel, og at man derfor ønsker at give denne person større kompetence. Det vil typisk være en

advokat. Det giver den pågældende person et stort ansvar, men det er også meningen, at det netop skal give de muligheder for, at man kan foretage en realisation til kreditorernes bedste. Som ministeren også har fremhævet, vil det være med til at afskaffe nogen dobbeltadministration mellem kurator og skifteretten.

Det er endvidere en hensigt i forslaget at foretage en effektivisering ved at beskære antallet af afkræftelsessager. I dag er det jo sådan, at man skal føre lange sager, hvis man vil gå ind i en vurdering af spørgsmål om insolvens og ond tro. Her prøver man at indføre såkaldt objektive kriterier. Jeg tror nu nok, vi lige skal se lidt nærmere på dette i udvalget, før jeg i alt fald kan gå ubetinget ind for dette.

Jeg vil dog sige, at en god ting ved forslaget er, at man ophæver muligheden for panthavere i fast ejendom for uden om boet at sætte den faste ejendom på tvangsauktion. Panthavernes mulighed bliver jo ikke forringet i forhold til deres forventninger, og der bliver mulighed for, at man kan få gennemført en god realisation. Ændringerne vil medføre, at man også skal have en ændring af pantebrevsformularen, men det er altså også et led i dette, at man vil give større kompetence til kurator, man vil sørge for en mere rolig afvikling af boet, end der er mulighed for i dag. Ved behandlingen sidste år af lovforslaget om betalingsstandsningensinstitutet udtalte udvalget, at de offentlige myndigheder ikke burde hindre mulighederne for mindelige ordninger. Vi havde en drøftelse om det i udvalget dengang, og vi ønskede at præcisere, at når man ville fremme mulighederne for mindelige ordninger, var det i alle tilfælde ikke hensigtsmæssigt, hvis det var på grund af offentlige myndigheders krav, at sådanne muligheder blev forhindret.

Jeg vil også understrege dette synspunkt her, og der kunne måske også i den forbindelse være behov for, at vi i alle tilfælde fik klarlagt og lige fik det vendt i luften, om det er rimeligt, at de offentlige myndigheder har så vid en modregningsadgang, som de har i dag.

Venstre vil gå positivt ind i arbejdet med dette lovforslag, men jeg vil godt allerede sige her, at vi ønsker at se problemerne i en vis sammenhæng, for man må ikke glemme, at den skattemæssige side af sagen også må tages med ind i vurderingen, hvis vi skal tilstræbe at få noget, der fungerer.

For lige at tage et enkelt eksempel: er det